

Список використаних джерел:

1. Адамс Боб Эффективное управление персоналом / Боб Адамс. – М. : АСТ. Астрель, 2011. – 352 с.
2. Туріянська М. М. Комунікації в системі управління знаннями / М. Туріянська// Вісник економічної науки України. – 2011. – № 2. – С. 194-196.
3. Комунікації в організаціях: процес, типи, зв'язки, бар'єри [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <https://osvita.ua/vnz/reports/management/15040/>
4. Тімар І. В. Маркетингова комунікаційна діяльність в мережі Інтернет / І. В. Тімар, Р. А. Мирошник // Економіка і менеджмент 2018: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку: зб. наук. праць Міжнар. наук-практ. конф., 19–20 квіт. 2018 р.: у 8 т. – Т. 7. Інноваційні технології фінансового менеджменту суб'єктів господарювання. Управління якістю як механізм економічного зростання регіону та країни. – Дніпро: Біла К.О., 2018. – С. 95–97.

Назаренко Т. І., к. е. н. Водолазська О. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ
ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА**

В ринкових умовах господарювання важливим питанням для підприємств є забезпечення необхідними фінансовими ресурсами стабільного розвитку фінансово-господарської діяльності.

Фінансові ресурси в цілому є сукупністю грошових коштів, які спрямовуються на підприємство і фінансують його фінансові зобов'язання. Цей вид ресурсів вкладається у розширення виробничого процесу, спрямовується на підтримку і розвиток невиробничих потужностей, а також на формування резервних фондів [2].

Надання фінансових ресурсів для діяльності підприємства – це сукупність об'єктів, методів і принципів фінансування виробничого процесу, а залучення джерел фінансових ресурсів підприємства є процесом формування капіталу.

Різноманітні чинники, що впливають на формування фінансових ресурсів підприємства, дозволяють поділити джерела цих ресурсів на внутрішні та зовнішні. Такий розподіл пов'язаний з тісним зв'язком між фінансовими ресурсами та капіталом підприємства [1].

Внутрішні джерела фінансування формуються з власних коштів, отриманих під час господарської діяльності. Вони включають прибуток від операційної діяльності підприємства, амортизаційні відрахування, продаж активів підприємства.

Прибуток, отриманий підприємством, є частиною внутрішніх джерел фінансування. Він також є важливим джерелом власного капіталу. У ринкових умовах акціонери та фінансові менеджери, беручи до уваги обсяг прибутку, що генерується суб'єктом підприємництва, приймають рішення щодо дивідендної та інвестиційної політики відповідно до перспектив розвитку.

Поряд з внутрішніми джерелами фінансування, підприємства також можуть залучати фінансові ресурси із зовнішніх джерел, серед яких основними є: випуск цінних паперів, банківські кредити, комерційні кредити, лізингові та факторингові операції, безоплатна та спонсорська фінансова допомога та інші.

Стосовно зовнішніх джерел фінансових ресурсів у суб'єктів підприємництва є більше можливостей вибору з різних варіантів фінансування. При розвиненому фондовому ринку у структурі зовнішніх джерел широко використовується емісія цінних паперів. Підприємства можуть випускати багато видів цінних паперів (облігації, акції, опціони, ф'ючерси, ордери) для фінансування своїх операцій, але найбільш широко використовуються акції та облігації. Метою випуску цінних паперів є залучення необхідних коштів у найкоротші терміни. Наприклад, для акціонерних товариств таким зовнішнім джерелом є, перш за все, емісія акцій (первинна або додаткова) [1].

Основним завданням будь-якого підприємства є підвищення ефективності використання фінансових ресурсів, бо від того наскільки ефективно використовуються фінансові ресурси напряму залежить фінансова стійкість підприємства.

Для підвищення ефективності використання фінансових ресурсів підприємства необхідні вдосконалення і розвиток наявних, а також розробка нових методичних підходів, які враховуватимуть економічну ситуацію в Україні.

Ефективність використання фінансових ресурсів підприємства характеризується показниками обороту та прибутковості, підвищення яких можливе за рахунок зниження витрат і збільшення доходів [3].

Успіх управління фінансовими ресурсами безпосередньо залежить від структури капіталу підприємства. Структура капіталу може мати позитивний або негативний вплив на збільшення активів компанії. Вона також має прямий вплив на норму прибутку, оскільки дохід від регулярних процентів, що підлягають сплаті за борговим зобов'язанням, не залежить від передбачуваності діяльності компанії. Якщо на підприємстві існує висока частка виплат заборгованості, можуть виникнути труднощі з пошуком додаткового капіталу.

Отже, успішна та прибуткова діяльність підприємства в ринкових умовах господарювання неможлива без ефективного управління фінансовими ресурсами. Можна сформулювати такі основні цілі управління фінансовими ресурсами:

- запобігання загрозам банкрутства на всіх стадіях життєвого циклу фірми;
- побудова системи заходів щодо постійного нарощування економічного потенціалу фірми;
- створення умов для зростання обсягів виробництва та реалізації продукції;
- управління формуванням та використанням прибутку з метою його максимізації;
- розробка комплексу заходів, спрямованих на мінімізацію витрат і ін.

Таким чином, успішне функціонування суб'єктів підприємництва в умовах ринкової економіки сильно залежить від достатності обсягу фінансових ресурсів та їх ефективного використання. Результат управління фінансовими ресурсами має дзеркальне відображення у фінансовому стані підприємства, а саме у показниках його платоспроможності, фінансовій стійкості та ліквідності. Недоліки такого управління звужують можливість залучення фінансових ресурсів із зовні. Тож важливим завданням для менеджменту є пошук резервів збільшення власних фінансових ресурсів та ефективного їх використання з метою підвищення ефективності роботи підприємства в цілому.

Список використаних джерел:

1. Єфремова Н. Джерела формування фінансових ресурсів підприємства: їх склад та оптимізація структури / Н. Єфремова // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка». – 2013. – № 3. – С. 53–61.
2. Стеценко Я. М. Фінансові ресурси підприємства: джерела формування та ефективність їх використання / Я. М. Стеценко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/10_NPE_2008/Economics/30110.doc.htm
3. Козачок І. А. Формування та управління ефективним використанням фінансових ресурсів підприємства [Електронний ресурс] / І. А. Козачок // Гуманітарний вісник ЗДІА. – 2011. – № 47. – Режим доступу: www.zgia.zp.ua/gazeta/VISNIK_47_277.pdf

К. э. н. Олейник Т. И., Нифталиева Айшан Ильхам кизи

Днепро́вский национальный университет имени Оле́ся Гонча́ра (Украина)

ЭКОНОМИЧЕСКОЕ ЗНАЧЕНИЕ КАПИТАЛА ПРЕДПРИЯТИЯ

Одной из сложных категорий экономической науки есть понятие «капитал», среди которых можно встретить множественность подходов определения его сущности. По определению классической экономики, капитал является одним из факторов производства, все то, что используется для производства, но непосредственно не потребляется в нем.

В отличие от других факторов производства, земли и природных ресурсов, капитал формируется из ранее произведенного продукта, и относится к собственному – накопленному капиталу.

Собственный капитал – это «...общая стоимость собственных средств предприятия, принадлежащих ему на правах собственности и используемых им для формирования его активов. Рассчитывается сумма собственного капитала как часть в активах, остающаяся после вычета его обязательств» [1, с. 12].

В результате, капитал воплощает в себе юридическое и экономическое значение: первое – это определение границ минимальной материальной ответственности за обязательствами предприятия; второе – обеспечение собственными